

Ne az én nevemben!

2016 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha nem lenne kicsivel nagyobb a tétje, valami hasonló lelkesedéssel illene megtekinteni a tanárszakszervezetek és az oktatási kormányzat küzdelmét, mint példának okáért, a miskolci számozott utcákban a Család I. a Család II. közötti végső? leszámolást. A kívülállók nyugalmával, kávéval, szotyival.

Hogy az oktatási kormányzat mit és azt miért csinálja, arra viszonylag könnyű a megfejtés. Adott egy problémahalmaz – esetünkben a közoktatásnak nevezett izé – amit se megoldani, se kezelni, se irányítani nem képes senki, mivel **a szereplők és érdekeltek száma majdhogyan végtelen és a szereplők érdekei, elvárásai csak a legritkább esetben nem ellentétesek egymással**. Van kb. 100.000 tanár, egy és negyedmillió páciens és duplaennyi szülő és akkor még nem beszéltünk a jövő szülei, akiknek szintén nem teljesen mindegy, hogy egy süketnéma tanítja-e majd a gyereket operát énekelni.

Az ilyen esetekben a kormányzatok, merthogy *nem elég látszani, hanem cselekedni is kell, legalább látszólag* – hogy kicsit lendvaiildikósan-ködösen fogalmazzunk -, ahogyan az a politika önmozgatói és önszórakoztatói törvényszerűségeiből következik, **nekiáll centralizálni, majd miután a centralizáció „tökéletesen” sikerült – decentralizálni**. Tökéletes bepillantás az önmaguk létének értelmét kereső hivatalok mindennapjaiba.

Most éppen a centralizálás van soron, amit egyrészt az is okozott, hogy a közoktatásra rendre olyan feladatok hárulnak, melyekben nem vagy csak részben lenne szerepe. Ilyen rögtön a nevelés vagy az egyenlőség megteremtése. A nevelés és az oktatás eltérő definícióiról e helyütt most nem értekeznénk, kötetek szólnak ugyanerről. Érdekesebb kérdés az egyenlőség vagy divatosabban fogalmazva, az esélyegyenlőség a közoktatásban. **Ha ez az elvárás, akkor abból egyenesen következik az oktatás uniformizálása**, mikor ugyanabból a tankönyvből, ugyanazon módszerrel, egybevágó követelményrendszerrel okítanak Balmazújvárostól Tökömtudjáig.

Az egyenlőség és az öngazgató demokrácia – mint mindenhol – a közoktatásban is egymást kizáró elvárások. Pont.

Az uniformizálásból, egyenlőségből, satöbbiből – összefoglaló névén az Elméletből – lett aztán központosított krétabeszterzés, tantervi felrakítöltés, sóhaj és csodálkozás. Mi meg a vállunkat vonogatjuk, mint a kölni sajnálatos események után – **ti akartátok, senki nem kényszerített erre**. Lehetett volna úgy is, hogy akkor verseny van, lesznek jó iskolák, lesznek szar iskolák. Lesznek települések, ahol 18 éves cigánygyerekek ülnek a kis alsós pistikék mellett és lesz, ahol államtitkárgyerekek tanulnak a bankigazgatógyerekek mellett. Nyilván ez a két szélső példa, és mint minden más esetben, a többség középre húzott volna, de ez nem kellett. Mindenhol mindennek egyformának kell lennie, mert csak.

Nesztek az egyformán szar.

A tanári szakszervezetek követeléseik részben érthetőek. **Ki nem szeretne sokkal több pénzért sokkal kevesebbet dolgozni?** Mi például biztos, tehát ugyan arcvonalba nem fejlődünk velük, de a békemenetes ellentüntetéseket is elengedjük. De ha mindezt a gyermekek érdekében és a gyerekek terhelhetőségével indokolják, akkor azért kiszísszen halkan egy kurvaanyád.

A teljesen elbaszott és indokolatlan adminisztráció, amit a KLIK bürokratái rájuk terheltek, egy bosszantó dolog. Még azzal sem érdemes védeni, hogy hát a versenyszférában is vannak hasonló idiotaságok. Ezt a biciklit nem visszább kellene tolni, hanem konkrétan kigurítani a személtrepre.

De a tanítás és a hozzá kapcsolódó minimális felkészülés ne legyen már a sírás alapja meg a gyerek érdeke.

Rendben, az idő és a távolság megszépíti, méginkább fakítja az emlékeket, de azt bátran ki merjük jelteni, amelyik kis pattanásos, lapátfülű szarrakás el vagyon fáradva az iskolában a 6 órájától, **azt vagy orvoshoz kell vinni vagy a szüleivel elbeszélgetni.** Utóbbi esetben egyrészt ne hagyják hajnali négyig wowozni, másrészt a válás körüli ordibálást ne éjszaka végezzék, mert nem tud aludni a szemük fénye.

Jelen sorok szerzője a zavaros átmeneti időszak zavaros átmeneti idejében volt kisiskolás és bizony sosem volt fáradt a délutáni sportfoglalkozások ellenére sem. Sőt, esténként a szülőknek kutatóexpedíciókat kellett alakítaniuk, hogy a környékbéli közparkokból összeszedjék az ott focizó, bandázó, stikában cigiző kiscsávókat.

És igen, közben még olyan gonosz lexikális tudásokat is sikerült elsajátítani, mint pl. az investitúraharc története, melyről **manapság tömeges öngyilkosokba menekülne az erről tudomást szerző szülő?** merthogy *jajj, micsoda tananyag-mennyiség*, miközben – mint az közismert – ha valaki erről semmit nem tud, illetve google kell neki, azzal kocsmába se érdemes menni, nemhogy később, 15 év múlva alkalmazni bárhol.

Mert ugyan fontos dolog a gyermeklélektan meg a kísérleti oktatás, csak éppen semmi értelmük.

Az oktatás egy olyan sajátos terület, ahol a letanítandó anyag – bármennyi színes ábrával és mozgó giffel kísérettel – unalmas és érdektelen hülyeség a gyerekek számára. Ezen nem lehet segíteni, egy kisgyerek focizni, egy kamaszgyerek baszni akar naphosszat – legalábbis normális esetben. Ilyenkor – és most következzen a meglepetés – két lehetőség közül lehet választani. Vagy olyan izgalmas, legyöngyöző személyiségű tanárt találsz, aki képes lekötni a kölköket vagy köcsög leszel és rákényszeríted őket, hogy figyeljenek és tanuljanak. Középut nincs.

Egyébként erre már az a Szent Ágoston nevezte ürge is rájött, hogy a gyerekeknek semmi több elvárásuk nem lehet, minthogy **csak olyat tanítsanak nekik, ami életkoruknál fogva belefér a fejükbe.** Cserébe meg nekik azt kell megtanulni, hogy *“az élet nem áll meg és nem indul újra a kedvedért, te nyomorult szarrakás!”.*

A rengeteg sok *fejlettnyugati* reform legendák szintjén épült be a magyar közbeszédbe. Hogy pl. a Nokia összeomlására a finnek oktatási reformmal válaszoltak és megint úgy növekednek, mint egy Matolcsy által idomított pannonpuma. Édes történet, felmenő rendszerben kb. 10 év, mire bármit is mérhetnének ebből. Az egyetlen értelmes reform – szintén valami skandináv történet – hogy a tanerők 3 év után kapnak egy év szabadságot, hogy aztán megújulva, a kezdők lelkesedésével tömhessék a fejeket. **Mert ennél több nem is kell a sikeres oktatáshoz: lelkesedés, eltökéltség és szeretet.** Az a néhány – amúgy teljesen elbaszott módszertannal működő – kísérleti iskola is azért működik faszán, mert az ott tanító erők fanatikus és szektás lelkesedéssel végzik munkájukat. És megint egy pont.

De általánosságban inkább az a helyzet – keleten, nyugaton egyaránt – hogy **reformról reformra egyre hülyébb tanárok oktatnak egyre hülyébb gyerekeket** és ezen a tanárok 20 pontja sem fog javítani, de rontani biztos. Ahogyan ez a KLIK-nek is sikerült.

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
